

השבת היא מברסלב

חג אורות שמח ...!

בס"ד
עלון מספר תת"ב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

שבת וישב

📖 **כי בן זקנים הוא לו ... (ו, לו)**

וזה וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו. זקנים לשון רבים, כי הוא עוסק תמיד להגביר בכל פעם הזקנה דקדשה על בחינת הזקנה דסטרא אחרא, כי יש זקן דסטרא אחרא שעסקו תמיד להפיל את האדם לידי זקנה, דהיינו להחליש את דעתו כאילו הוא זקן במעשיו וכו' שעל זה הזהיר אדוננו מורנו ורבנו ז"ל וכן שמענו מכמה צדיקים שאסור להיות זקן וכו' והכנעתו על ידי זקן דקדשה שהוא בחינת זקן ויושב בישיבה האמתית בחינת זקן זה קנה חכמה, שהוא בחינת יוסף שהוא מוסיף קדשה וחיות בכל פעם וכו' וכמבאר מזה בדברי הרבה (ועיין בהלכות תפלין הלכה ה').

וזהו בחינת כי בן זקנים הוא לו לשון רבים שבכל פעם מוסיף זקנה דקדשה על זקנה דקדשה שהוא בחינת יראת ה' תוסיף ימים, להכניע ולבטל בחינת זקנה דסטרא אחרא, שעל זה התפלל דוד אל תשליכני לעת זקנה וכו', כי צריכין להתחדש בכל פעם מחדש בבחינת וקוי ה' יחליפו כח וכו' שזהו עיקר בחינת זקנה דקדשה שזהו בחינת יוסף הצדיק שנקרא על שם זה יוסף על שם שהוא מוסיף קדשה ודעת, שהוא עיקר החיות בכל פעם (הלכות הודאה ו' – אות ל"ג).

📖 **על חלומותיו ועל דבריו ... (ו, לו)**

מה שהצדיק מלביש תורה גבה בספורי מעשיות ושיחות ה' לין דייקא, ועל ידי זה מעורר בני אדם משנתם ומחזירים בתשובה, זה סוד מה שאחר חטא אדם הראשון כתוב וייעש ה' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, שזה בחינת מה שכל הסודות הגבוהים והנוראים והנפלאים מאד, נתלבו בספורים של התורה הקדושה, כדי לעורר מהשינה והמיתה לכל באי עולם שישובו כלם לה' יתברך.

וזה גם כן בחינת מה שיעקב אבינו עליו השלום, שהוא בחינת הפנים דקדשה בחינת כלליות השבעים פנים לתורה, ה' כרח להתלבש בבגדי עשו ועל ידי זה דייקא קיבל הברכות מיצחק, שזה בחינת שפע העשירות הנמשך על ידי ספורי מעשיות הנ"ל.

וזה גם כן בחינת סיפור החלומות ופתרון החלומות שעסק בהם יוסף הצדיק, שכל זה הוא בחינת ספורי מעשיות שיש בהם דברים גבוהים ונעלמים מאד.

כי גם בהספורים והחלומות שמשפרין העולם, יש בהם גם כן דברים גבוהים, רק שאין יודע ומבין כל זה, כי אם הצדיק האמת שהוא בחינת יוסף, ועל כן אף על פי שאחיו לא רצו להאמין שיש בחלומותיו וספוריו דברים גבוהים, ויוסיפו עוד שנוא אותו על חלומותיו ועל דבריו, אף על פי כן "ואתה מרום לעולם ה'", כי סוף כל סוף עלה לגדלה דייקא על ידי החלומות ופתרונם, עד שכל הקיום של ישראל במצרים, ועיקר הגאולה שהיא בחינת התעוררות השנה, היה על ידו כמו שנאמר ויקח משה את עצמות יוסף עמו ... (הלכות גניבה ג' – אותיות ו' ז' ח' לפי אוצר היראה - צדיק – אות רנ"ח).

📖 **ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת ... (ל, ט)**

... כי יעקב ויוסף כחדא חשיבי ויעקב הוא בבחינת משפט, וכמו שכתוב: "משפט וצדקה ביעקב אתה עשית". ועל ידי זה זכה יוסף לעמוד בנסיון גדול ולא פגם בברית, כי עיקר כבישת היצר זוכין על ידי משפט, על ידי ששופטין ודנין את עצמו בעצמו אינו בדין לחטא נגדו יתברך הגומל לו כל הטובות ועתיד

להפרע ממנו על הכל, כמו שאמר יוסף אז: "ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלקים", ועל ידי זה כבש את יצרו ומנע את עצמו מן העברה, כי זה עיקר המשפט שהאדם צריך לשפוט את עצמו, דהיינו שישפט את עצמו תמיד איך ראוי לו להתנהג בכל יום ויום, ובפרט כשבא לידי איזה נסיון ומשקל שהיצר מסיתו לאיזה תאוה או מדה רעה שאז עיקר המשפט שצריך לשפוט את עצמו אם כך ראוי לו לעשות. ועיקר הנסיון והמשקל הוא בתאוות ניאוף, שהוא רע הכולל, ושם עיקר המשפט שצריך האדם להתיירא מאד ממשפטו ודינו יתברך ולשפוט את עצמו בעצמו ולברח מן העברה, כמו שאמרו: הוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עברה כנגד הפסדה. וכמו שכתוב: "חשבת דרכי ואשיבה רגלי וכו'". וכמו שכתב אדוננו מורנו ורבנו ז"ל, שצריך שיהיה להאדם ישוב הדעת שיישב את עצמו היטב מה תכלית מכל התאוות וכו', שכל זה הוא בחינת משפט הנ"ל שעיקרו הוא בתאוה הנ"ל. ויוסף זכה לבחינת משפט בשלמות שעל ידי זה עמד בנסיון וכנ"ל (הלכות הרשאה ד' – אות כ').

סיפור

(ספר ימי מוהר"ן [רבי נתן] – סימנים י"א)

טוב נולד לי בן מאיר זכרונו לברכה, ורציתי לנסוע אליו ונתעכבתי עד אחר המילה ואחר כך באתי אליו וזכרונו לברכה ואז היה פעם הראשון שזכיתי שהראה לי ספרו הנורא שנשרף אחר כך וקרא עמי כמה פרקים שם ונבהלתי מאד אף על פי שלא הבנתי כלל. סמוך לחיכה נתעכבתי שם כמו שלושה שבועות, ואז גמרתי לפניו כל ספר האלף-בית הראשון והתחלתי בו בקיץ תקס"ג גם בשנת תקס"ד כתבתי קצת.

בשנת תקס"ו הני"ל רקד רבנו זכרונו לברכה אחר התורה "ויחיה הם מריקים שקיהם" (לקוטי מוהר"ן - סימן י"ז) בשנה הנ"ל אחר כל הימים טובים בסמוך בתחילת החרף צוה עלי להתחיל לכתב מה שאני מחדש, וכן עשיתי אחר פסח שלח אותי לר' יהושע מזורין עליו השלום עם קוויטל כתוב בשמות בכתב ידו הקדושה לתן לו, כי רבי יהושע הנ"ל היה חולה ואמר רבנו ז"ל שימות וצריכין לעשות לו טובה בעולם הבא, על כן שלח אותי עם הקוויטל הנ"ל ונסעתי אליו ומסרתי לו הכתב הנ"ל ופקדת רבנו זכרונו לברכה שיקח בדעתו ומחו השמות האלו שהיו כתובים שם כי כאשר יקבלם בדעתו ומחו שהם הנשמה, כי הנשמה היא הדעת שבמח כמו שמבאר בספריו הקדושים (לקוטי מוהר"ן ל"ה) יהיה טובה גדולה לפניו גם אמר לי שאצוה לו שיחשב את רבנו זכרונו לברכה בדעתו בכל יום עד שישתלק, וכן עשיתי ואמר לי רבנו זכרונו לברכה שזכה אותי במצוה בשליחות הזאת לרבי יהושע הנ"ל.

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... בכל ימי חיי היה יראים, מפחדים לנגוע בספר ברסלב, ועכשיו יכולים לקנות בכל מקום ספרי ברסלב, נו, אני היה לי קשיות על השם יתברך: "מדוע לא מתגלה האמת? מתי יהיה זה? איך אפשר שתהיה הגאולה? איך אפשר?", אבל עכשיו אני רואה, מלפני שמונים שנה ועד עכשיו אני רואה כח כזה, שהעולם הם ממשיכים עצמם לרבנו, היה ראוי שכל העולם יתרחקו מברסלב, כי כל הגדולים היו מתנגדים, זה נעשה פלא כזה, אז רבנו הקדוש אמר: "אני הבאתי

כל מה שמתגלה ומתפאר שם הצדיק יותר מתגלה ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, סז)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמ מאומן לזכות לכל הישועות

לכם מתנה מארץ ישראל, 'מחלוקת'... הוא מודיע לנו: "ככל העולם יחלוקו עלי, ואז מי שיתקרב אלי יהיה מהאנשים שלי"... אוי, מה שהם סבלו בדורות אלו, הם הכינו למשיח אנשי רבנו ואת ספרי רבנו כל דיבור... אבל השקר מסמא עיניים, מעורר עיניים... ומחללים, מבזזים את האמת, אבל כבר הודיע רבנו, כשנכנס לאומן, אמר לרבי נתן: "אף-על-פי-כן, השם יתברך גומר תמיד כרצונו", היה רבי ותלמיד כזה יחיד בעולם, מיום בריאת העולם, רבי כזה ותלמיד כזה, וגם כן כל התלמידים של רבנו, מה שזה, אוי, ברוך השם, אני הייתי צרוף ושבור וכנעתי, אבל הלב בפנים, היה האמת בוער כאש להבה, זה היה נס! היה בטבריה מחסידי קרלין, והם, כשאחד עושה מעשים טובים, איזה דבר טוב, צדקה, חסד, אז הוא חשוב בעיר מאוד, והם נותנים לו שם של צדיק, כולם מצחקים, הוא לא היה מצחק, הוא היה עובד השם ואיש כשר, הוא לא היה מצחק, אבל אף-על-פי-כן בליבו היה לו התנגדות על ברסלב, כי הוא לא יכול לשנות העולם, לשנות העולם רק האמת יכול, נגד כל העולם, אוי, רבנו של עולם, אוי אוי...

מכתב

(אבי הנחל א - מכתב לג המשך)
 על-ידי התגלות הרצון, היינו שנתגלה שהכל מתנהג ברצונו יתברך, ואין שום חיוב הטבע כלל, על-ידי זה נעשה יראה, כי אז יודעים שיש שר וענש, ושייך להתיירא מפניו יתברך. אבל כשנפלים לכפירה, כאילו הכל מתנהג על-פי הטבע, אין שייך יראה כלל.

יש חכמי הטבע שרוצים להראות על-פי חכמתם המטעת שהכל על-פי חיוב הטבע, וכאלו אין שום רצון חס ושלוש, ואפילו האותות נוראות שעשה עמנו ה' יתברך משימים הכל בתוך דרך הטבע. והחכמים הללו הם בחינת חיות רעות, והם דורסים וטורפים רבים מבני עמנו שטועים גם-כן אחריהם וסוברים כמותם כאלו הכל על-פי חיוב הטבע חס ושלוש, ואלו הנפשות הם כצפרים האחוזות בפה. על-כן כל מי שחס על נפשו צריך לברך ולמלט נפשו מדרכיהם ודעותיהם הנבוכות, שלא תהיה נפשו נטרפת ונדרסת חס ושלוש על-ידם, על-כן חלילה להסתכל כלל באלו הספרים המדברים מחקירות, אפילו בספרים שחברו גדולי ישראל, כי אין רעה גדולה מזו!

הצדיק האמת שהוא חכם גדול שבקדשה, שיכול לקשר כל הרצונות שבעולם לשרש הרצון, הוא מתגבר ומכניע וסותר הדעות הרעות והכפירות של חכמי הטבע, שהם בחינת שמד ממש, ומאיר אמונת הרצון בעולם לידע שהכל מתנהג ברצונו יתברך בלי חיוב הטבע כלל.

עכשיו, כל זמן שעדיין נסתר ונעלם אור הצדיק האמת, צריכים להתנהג כנגד חכמי הטבע בגנבה, לגנב הנפשות שנלכדו אצלם ברשת טעותם, להטות דעתם אל האמת. כי עכשיו אי אפשר לצאת כנגדם ביד רמה, כי עדיין לא נכנע מצח הנחש בשרשו, אבל כשיתגלה

אור הצדיק אז יהיה נכנע מצח הנחש לגמרי ויתגלה שרש הרצון, כי יתגלה אמונת הרצון לעין כל, ואז יתקיים "והייתה לה' המלוכה", כי יקבלו כלם את על מלכותו באהבה, כי יתגלה לכל באי עולם שהכל ברצונו יתברך לבד, כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו!

אפילו כשהאדם נפל מאד ונתרחק מה' יתברך כמו שנתרחק, ואפילו אם עבר על כל התורה כלה אלפים פעמים רחמנא לצלן, אף-על-פי כן אין שום יאוש בעולם כלל וצריך להתחיל בכל פעם מחדש להתחזק לשוב לה' יתברך, כי זהו עיקר גְּדֻלְתוֹ יתברך, כשהרחוקים מאד מתקרבים אליו ומוזים בו יתברך ומתחזקים באמונה. ועיקר בריאת שמים וארץ היה רק בשביל זה שיתחיל האדם בכל פעם מראשית כאלו נולד היום, וכאלו היום הוא ראשית התחלתו, שזה בחינת "בראשית ברא אלקים וכו'", "בראשית" דייקא, בשביל ראשית הניל.

כל מה שנתעורר האדם לפעמים בימי חייו באיזה הרעורר תשובה מעט דמעט כחוט השערה אינו נאבד לעולם, וסוף כל סוף יהיה לו תיקון על-ידי זה בכת הצדיק המנהיג הרחמן שמצדיק את כל ישראל, ומסתכל רק על הטוב שיש בכל אחד מישראל, ומלקט ומוצא כל

הנקודות טובות שיש בכל אחד אפילו כחוט השערה, ועושה מהם כלים וצנורות נפלאים להמשיך השגות אלקות על-ידם לכל אחד, אפילו להנפולים והירודים מאד, להאיר גם בהם כי עדיין ה' אתם ואצלם וקרוב להם, שזה עיקר תקוותם ותיקונם.

המעתיק והמסדר, המתפלל תמיד בעד שלומנו וטובתו הנצחי, ומתגעגע וכמה להתראות בשמחה ואהבת אמת.

ישראל דב אודעסר

עצות ותפילות

(עצות המבוארות - חנוכה, ג)
 ימי חֲנֻכָּה הם ימי הלל והודאה לה' יתברך, היינו שבימים אלו ראוי להתבונן בנסים ובנפלאות שעשה ה' יתברך עם אבותינו בימים ההם והצילם משונאייהם. ועל נסים אלו יש להודות ולהלל, ולהאמין שה' יתברך עושה נסים ונפלאות לישראל בכל דור ודור ומצילנו משונאינו תמיד, כמבאר בדברי חכמינו זכרונם לברכה (בהגדה של פסח): "בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש-ברוך-הוא מצילנו מידם". וכן צריך כל אדם לדעת שה' יתברך עושה עמו בכל יום ויום נסים ונפלאות, הן בבריאות הן בפרנסה, כמבאר בשמנה עשרה: "על נסך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וכו'", ובפרט ברוחניות, שה' יתברך מסייע להתחזק באמונה וביראת

ה' וקיום התורה. אבל מחמת חסרון בשלמות האמונה, אינו מרגיש ואינו רואה את הנסים והנפלאות שה' יתברך עושה עם כל אדם בפרטיות.

על כן צריך כל אדם להתחזק באמונה כראוי, ולהתבונן באמת בנסים ובחסדים שה' יתברך עושה עמו בכל יום ויום, ובעבור זאת להודות לו ולהלל. וזה עיקר תענוג עולם הבא. היינו שכמו שעיקר תענוג עולם הבא הוא להכיר בגדלות ה' יתברך, כן על ידי האמונה בהשגחה פרטית, ועל ידי הכרה בנסים וחסדים שה' יתברך עושה, ועל ידי ההלל וההודאה לשמו הגדול, מכירים בגדלותו. ועל ידי זה זוכה לתפילה אמתית וללמד לשמה, ללא שקר, שלא לשם כבוד, ממון וכיוצא באלה, רק לשם שמים באמת, וזוכה להתקרב לרב אמת. גם זוכה לשדוכים אמתיים בגשמיות וברוחניות, וזוכה לשלמות הדבור, היינו לדבר רק דבורי קדשה ואמת, וניצול מדבורי שקר ודברים בטלים וכו'.

ואזי זוכה להמשיך קדשת השבת ושמחתה לששת ימי המעשה, כמבאר באות "אמת ואמונה" סעיף מ'. ועל ידי זה נתגלה אחדותו הפשוט יתברך. היינו שזוכה להרגיש ולהאמין שכל השנויים העוברים על כל אדם, הכל נעשה בהשגחתו הפרטית יתברך, המְּכַה "אחד הפשוט יתברך". כלל התקונים המבארים בסעיף זה, זוכים על ידי קיום מצוות הדלקת נר חֲנֻכָּה באמונה פשוטה כראוי, וביראה ואהבה ראויים. גם על ידי ההודאה וההלל לה' יתברך על הנסים ועל הנפלאות שעשה לאבותינו בימי חֲנֻכָּה, שהושעים משונאייהם, ועל ידי ההכרה בנסים והחסדים שה' יתברך עושה עם כל אדם בפרטיות בכל יום. אשרי האיש שזוכה לקיים מצוות הדלקת נר חֲנֻכָּה ומצוות הלל והודאה באמונה פשוטה ותמימה, בדחילו ורחימו כראוי, וזוכה לתקונים אלו, היינו למידות הטובות המבארות בסעיף זה (לעצות המבוארות - חנוכה, ג).

♦ ... וזכנו לקיים מצוות הדלקת נר חֲנֻכָּה כראוי, בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצוות התלוים בה, ולקיים כל המצוות של חֲנֻכָּה בשמחה גדולה, להודות לך ולברך ולומר הלל שלם בשמחה וחדוה רבה ובהתעוררות גדול בקדשה ובטהרה גדולה. כי ברחמיך הרבים קבעת לנו שמונת ימי חֲנֻכָּה, להודות ולהלל לשמך הגדול שהם שעשוע עולם הבא. זכנו ברחמיך הרבים לקיים מצוותיך באמת, עד שזוכה להמשיך עלינו באמת שעשוע עולם הבא תמיד, שהוא הודאה לשמך הגדול והקדוש, ובפרט בימי החֲנֻכָּה הקדושים שהם ימי הודאה, עד שזוכה להתקרב אליך באמת, ולדעת ולהכיר אותך ולהודות לך ולברך סלה באמת לעולם כי טוב, כמו שכתוב: הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, וזוכה להמשיך הקדשה של שבת לששת ימי החול, עד שזוכה להיות בשמחה תמיד כרצונך הטוב באמת... (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ב')

אבי

אימייל: Shabat.Breslev@gmail.com
 ארצות: www.nanach.org/parsha

